

sig om Munden med hans Serviet og rejste sig.
 »Veed De, at det idag er sidste Dag, at »Bakken«
 er aaben for i Sommer; og skammer De Dem
 ikke en lille Smule over ikke en eneste Gang at
 have tilbudt to unge uskyldige Piger Deres Ge-
 lejdelse derop? De veed dog, vi maa ikke gaa
 der alene for vore Mama'er.«

»Men Herregud, hvad vil De paa Bakken?«

»Hvad vi vil der? . . . Olga, hører du! Hr.
 Dyhring er naiv, han spørger, hvad vi vil der!
 Vi vil more os, naturligvis! Vi vil høre paa
 Lirekasserne og køre paa Karussel og spise varme
 Vafler og se paa Ildmanden og paa den fede
 Dame og paa Tyrolerferdinands brunøjede Dat-
 ter —«

»Naa — saa det vil De!«

»Ja, og saa vil vi høre paa Syngepigerne og
 danse paa den aabne Estrade og spasere i Maane-
 skin over Engen og synge »Herlig en Sommer-
 nat . . .« — Men først og fremmest vil jeg have
 en Skrigeballon. Jeg ligefrem længes efter at faa
 en Skrigeballon. Nu veed De det!«

Dyhring, der med skinnende Øjne havde be-
 tragtet den unge Piges dejlige Hals og hvide
 Arme, som skimtedes under Kjolelivets klare
 Sommerstof, gik hende pludselig ganske nær og
 sagde med halv Stemme, for at Veninden ikke
 skulde høre det:

»Frøken Nanny! Det er meget betænksomt af